

Předběžné otázky

- 1) Je s unijním právem v souladu výklad, podle kterého se opravy provedené v průběhu tzv. „záruční doby“ považují za plnění, která nejsou předmětem daně, jen tehdy, jsou-li uskutečněny bez úplaty a v rozsahu, v němž jsou konkludentně zahrnuty do kupní ceny výrobku, na který se vztahuje záruka, takže služby poskytnuté v průběhu záruční doby (bez ohledu na to, zda zahrnují či nezahrnují použití materiálů), které jsou fakturovány, musí být považovány za plnění, která jsou předmětem daně, protože musí nutně být považována za poskytnutí služeb za úplatu?
- 2) Musí být vystavení výzvy k úhradě, na jejímž základě má dodavatel dílů větrných generátorů refundovat výdaje vynaložené v průběhu záruční doby nabyvatelem uvedených výrobků na výměnu dílů (nové dovozy výrobků dodavatele, na které byla uplatněna DPH a u kterých vznikl nárok na odpočet) a příslušnou opravu (nákupem služeb u třetích osob s vyúčtováním DPH) v rámci poskytnutí služeb výstavby větrného parku uvedeným nabyvatelem (náležejícím do téže skupiny jako prodávající, který má sídlo ve třetí zemi) třetím osobám, kvalifikováno jako pouhé přeúčtování výdajů a jako takové osvobozeno od DPH, nebo jako poskytnutí služeb za úplatu, ze kterého musí být daň vypočtena a odvedena?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Okręgowym w Warszawie (Polsko) dne 18. listopadu 2020 – trestní řízení s YP a dalšími

(Věc C-615/20)

(2021/C 44/33)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Okręgowy w Warszawie

Účastníci původního řízení

YP a další

Předběžné otázky

- 1) Musí být unijní právo – zejména článek 47 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) a v něm zakotvené právo na účinný prostředek nápravy před soudem a právo na spravedlivé a veřejné projednání věci v přiměřené lhůtě nezávislým a nestranným soudem předem zřízeným zákonem – vykládáno v tom smyslu, že s ním nejsou v souladu ustanovení vnitrostátního CS práva konkrétně uvedená ve druhé a třetí otázce, tj. články 80 a 129 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (zákon ze dne 27. července 2001 o soustavě obecných soudů), jakož i čl. 110 odst. 2a téhož zákona a čl. 27 odst. 1 bodu 1a ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (zákon ze dne 8. prosince 2017 o Nejvyšším soudu), umožňující Kárnému kolegiu Nejvyššího soudu odejmout soudci imunitu a pozastavit výkon jeho funkce, a tím pádem *de facto* zabránit tomuto soudci v rozhodování věcí, které mu byly přiděleny, a to zejména proto, že:
 - a) Kárné kolegium Nejvyššího soudu není „soudem“ ve smyslu článku 47 Listiny, článku 6 EÚLP a čl. 45 odst. 1 Ústavy Polské republiky (rozhodnutí C-585/18, C-624/18 a C-625/18, EU:C:2019:982),
 - b) členové Kárného kolegia Nejvyššího soudu se vyznačují zvlášť výraznými vazbami na zákonodárnou a výkonnou moc (usnesení ze dne 8. dubna 2020, Komise v. Polsko, C-791/19 R, EU:C:2020:277),
 - c) Polské republice bylo uloženo pozastavit uplatňování některých ustanovení ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (zákon ze dne 8. prosince 2017 o Nejvyšším soudu) týkajících se tzv. Kárného kolegia a zdržet se předávání věcí projednávaných před tímto kolegiem soudnímu kolegiu, které nesplňuje požadavky nezávislosti (usnesení ze dne 8. dubna 2020, Komise v. Polsko (C-791/19 R, EU:C:2020:277)?

- 2) Musí být unijní právo – zejména článek 2 SEU a v něm vyjádřená hodnota právního státu a dále požadavky na účinnou právní ochranu vyplývající z čl. 19 odst. 1 druhého pododstavce SEU – vykládáno v tom smyslu, že „pravidla kárného režimu vztahujícího se na ty, jejichž úkolem je soudit“ zahrnují rovněž ustanovení týkající se trestního stíhání nebo zbavení svobody (zadržení) soudce vnitrostátního soudu, jako je článek 181 Ústavy Polské republiky ve spojení s články 80 a 129 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (zákon ze dne 27. července 2001 o soustavě obecných soudů), podle nichž:
- a) k trestnímu stíhání nebo zbavení svobody (zadržení) soudce vnitrostátního soudu, které zásadně probíhá na návrh státního zástupce, se vyžaduje souhlas příslušného kárného soudu,
 - b) kárný soud, který vysloví souhlas s trestním stíháním nebo zbavením svobody (zadržením) soudce vnitrostátního soudu, může (nebo v některých případech musí) pozastavit výkon funkce daného soudce,
 - c) kárný soud, který soudci vnitrostátního soudu pozastaví výkon funkce, má rovněž povinnost snížit tomuto soudci odměnu v mezích stanovených těmito ustanoveními na dobu pozastavení výkonu funkce?
- 3) Musí být unijní právo – zejména ustanovení uvedená ve druhé otázce – vykládáno v tom smyslu, že brání takové právní úpravě členského státu, jako je čl. 110 odst. 2a ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (zákon ze dne 27. července 2001 o soustavě obecných soudů) a čl. 27 odst. 1 bodu 1a ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (zákon ze dne 8. prosince 2001 o Nejvyšším soudu), podle nichž věci týkající se souhlasu s trestním stíháním nebo zbavením svobody (zadržením) soudce vnitrostátního soudu spadají jak v prvním stupni, tak ve druhém stupni do výlučné pravomoci takového orgánu, jakým je Kárné kolegium, zejména s ohledem na následující skutečnosti (posuzované individuálně či společně):
- a) ke zřízení Kárného kolegia došlo současně se změnou pravidel jmenování členů orgánu, jakým je Krajowa Rada Sądownictwa (Národní rada soudnictví, dále jen „KRS“), který se podílí na procesu jmenování soudců a na jehož návrh byli jmenováni všichni členové Kárného kolegia,
 - b) vnitrostátní zákonodárce vyloučil možnost přeargovat do Kárného kolegia soudce vnitrostátního soudu posledního stupně, jako je Sąd Najwyższy (Nejvyšší soud), v jehož rámci toto kolegium působí, takže v Kárném kolegiu mohou zasedat pouze noví členové jmenovaní na návrh KRS ve změněném složení,
 - c) Kárné kolegium se vyznačuje zvlášť vysokým stupněm autonomie v rámci Sądu Najwyższego (Nejvyšší soud),
 - d) Sąd Najwyższy (Nejvyšší soud) v rozhodnutích vydaných ke splnění povinností vyplývajících z rozsudku ze dne 19. listopadu 2019, A. K. a další (Nezávislost Kárného kolegia Nejvyššího soudu) (C-585/18, C-624/18 a C-625/18, EU:C:2019:982) potvrdil, že KRS ve svém změněném složení není orgánem nezávislým na zákonodárné a výkonné moci a že Kárné kolegium není „soudem“ ve smyslu článku 47 Listiny, článku 6 EÚLP a čl. 45 odst. 1 Ústavy Polské republiky,
 - e) návrh na vyslovení souhlasu s trestním stíháním nebo zbavením svobody (zadržením) soudce vnitrostátního soudu zásadně podává státní zástupce, jehož nadřízeným je orgán výkonné moci, jako je ministr spravedlnosti, který může státním zástupcům udělovat závazné pokyny týkající se obsahu procesních úkonů, zatímco členové Kárného kolegia a členové KRS v jejím změněném složení se vyznačují, jak konstatoval Sąd Najwyższy (Nejvyšší soud) v rozhodnutích uvedených v bodě 2d, zvlášť výraznými vazbami na zákonodárnou a výkonnou moc, kvůli čemuž nelze Kárné kolegium uznat za třetí osobu ve vztahu ke účastníkovi řízení,
 - f) Polské republice bylo usnesením ze dne 8. dubna 2020, Komise v. Polsko (C-791/19 R, EU:C:2020:277), uloženo pozastavit uplatňování některých ustanovení ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (zákon ze dne 8. prosince 2017 o Nejvyšším soudu) týkajících se Kárného kolegia a zdržet se předávání věcí projednávaných před tímto kolegiem soudnímu kolegiu, které nesplňuje podmínky nezávislosti?

- 4) V případě, že byl vysloven souhlas s trestním stíháním soudce vnitrostátního soudu nebo pozastaven výkon funkce tohoto soudce spolu se snížením jeho odměny na dobu pozastavení výkonu funkce, musí být unijní právo – zejména ustanovení uvedená ve druhé otázce a zásada přednosti, zásada loajální spolupráce zakotvená v čl. 4 odst. 3 SEU a zásada právní jistoty – vykládáno v tom smyslu, že brání uznání závaznosti takového souhlasu, zejména pokud jde o pozastavení výkonu funkce soudce, byl-li vysloven takovým orgánem, jako je Kárné kolegium, takže:
- a) všechny orgány státu (včetně předkládajícího soudu, v jehož kolegiu zasedá soudce, kterého se tento souhlas týká, a orgánů příslušných k určení a změně složení vnitrostátního soudu) jsou povinny nebrat tento souhlas do zřetele a umožnit soudci vnitrostátního soudu, kterého se vyslovení souhlasu týká, aby zasedal v soudním kolegiu tohoto soudu,
- b) soud, v jehož kolegiu zasedá soudce, kterého se tento souhlas týká, je soudem předem zřízeným zákonem a nezávislým a nestranným soudem, a může tedy jakožto „soud“ rozhodnout o otázkách týkajících se použití nebo výkladu unijního práva?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Korkein hallinto-oikeus (Finsko) dne 25. listopadu 2020 – A v. Sosiaali- ja terveystieteiden lautakunta ja valvontavirasto

(Věc C-634/20)

(2021/C 44/34)

Jednací jazyk: finština

Předkládající soud

Korkein hallinto-oikeus

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: A

Další účastník řízení: Sosiaali- ja terveystieteiden lautakunta ja valvontavirasto

Předběžné otázky

Musí být články 45 nebo 49 SFEU vykládány s ohledem na zásadu proporcionality v tom smyslu, že brání tomu, aby příslušný orgán hostitelského členského státu na základě vnitrostátních právních předpisů přiznal osobě právo vykonávat lékařské povolání po dobu tří let, přičemž omezil toto právo vykonávat lékařské povolání tak, že tato osoba může být činná pouze pod vedením a dohledem schváleného lékaře a ve stejném období absolvovat zvláštní tříletou odbornou přípravu ve všeobecném lékařství, aby v hostitelském členském státě získala povolení k samostatnému výkonu lékařského povolání, pokud se zohlední, že:

- a) osoba získala první lékařský diplom v domovském členském státě, avšak v době podání žádosti o uznání odborné kvalifikace v hostitelském členském státě nemohla předložit dodatečný doklad o odborné praxi po dobu jednoho roku požadovaný v domovském členském státě jako podmínka odborné kvalifikace;
- b) osobě je v hostitelském členském státě s ohledem na článek 55a směrnice o odborné kvalifikaci⁽¹⁾ nabídnuta možnost absolvovat v hostitelském členském státě po dobu tří let odbornou praxi v souladu se směrnicemi domovského členského státu jakožto prioritní alternativa, kterou odmítla, aby mohla požádat u příslušného orgánu domovského členského státu o uznání, aby poté mohla znovu požádat v domovském členském státě o právo vykonávat lékařské povolání na základě automatického systému uznávání podle směrnice;